

FERRAN VII

Ferran VII va tornar a Espanya al 1814. Els liberals esperaven que el rei jurés la Constitució de Cadis i els servils, que l'abolís i restaurés l'Antic Règim. El rei, amb el suport dels servils, va derogar la Constitució i les reformes aprovades durant la guerra. Va restaurar els privilegis del clergat i la noblesa i els va dispensar de pagar impostos. Era un retorn a l'Antic Règim, Ferran VII va governar de manera absoluta durant sis anys (1814-1820), durant els quals va ser aconsellat per una camarilla d'amics. Els liberals van ser perseguits i molts van haver de marxar a l'exili per evitar la presó. Els liberals, alguns dels quals eren militars, van intentar restaurar el liberalisme mitjançant pronunciaments, de tot manera, aquests pronunciaments van fracassar davant la indiferència d'una gran part de la població i els seus líders van ser perseguits, empresonats o executats.

FRANCESC PI I MARAGALL

Francesc Pi i Maragall va ser un polític republicà federal i escriptor. Milità i dirigí el Partit Republicà Demòcrata Federal. Quan Amadeu I va abdicar, va proposar a les Corts la proclamació de la República. Va ser ministre de governació durant la presidència d'Estanislau Figueras i president de la República entre els mesos de juny i juliol de 1873.

Francesc Pi i Maragall va ser el primer que va rescatar de l'oblit la tradició republicana i federal tan sòlidament arrelada a Espanya contemporània. Per més que la dictadura de Franco va esborrar de la memòria i va condemnar sense paliatius el liberalisme i el republicanisme, o el socialisme i l'anarquisme, no va poder amb la memòria oculta i reprimida dels espanyols vençuts el 1939 ni amb el poder que la història té quan es fa amb l'objectivitat documental i el compromís ètic que se'l reclama com a ciència social. C.A.M.